

[Aksel Møller.]

Sum skulde blive for lille, for, at der var afsat mindre, end der faktisk blev Brug for, og at det derfor var rimeligt at komme til Finansudvalget for paa Finansloven at faa gennemført den Støtte, der skulde gives. Her var Betragtningen ogsaa den, at det var gennem det private Byggeri og ved en Forcing af det private Byggeri, man alene havde Mulighed for Bekæmpelse af Boligmangelen. Disse Lempelser, denne Støtte gav man altsaa, fordi man mente, at det skulde til for at lokke Husarerne ind.

Mon der dog ikke opstaar nogen Ængstelse i den byggende Del af vor Befolkning ved at høre det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansens Bemærkning i Dag om Nødvendigheden af at drage Byggeriet efter 1. September 1939 ind under Loven om Leje? Det er altsaa det, Husarerne skal have for deres Vilje til at bygge efter gældende Lov, at man efter et forholdsvis kort Tidsrum vil fjerne de Lempelser, den Frihed, dette Byggeri har haft! Jeg tror ikke, at det er gavnlige Udtalelser at fremsætte ved denne Lejlighed, hvor vi først staar paa Tærskelen til en Byggevirksomhed, som virkelig kan bekæmpe Boligmangelen.

Men altsaa, medens der bortset fra dette pludselige Tilbagefald hos det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen er almindelig Enighed om, at man vil støtte Boligbyggeriet, Nybyggeriet i det hele taget, prøve paa at faa det til at vokse sig stort og stærkt, lader man samtidig den gamle Bygningsmasse synke ned i en Tilstand, som vil føre til en Proletarisering af de ældre Ejendomme. Sagen er nemlig, at den Forringelse, der finder Sted, og som enhver af os, der bor i saadanne Ejendomme, kan erkende, skyldes svigtende økonomisk Ævne hos Ejerne til virkelig at holde Ejendommen i fuld Orden, og det er maaske det væsentligste og det, som den højtærede Minister, naar alt kommer til alt, i særlig Grad vil komme til at beskæftige sig med, at have sin Opmærksomhed henvendt paa. Den Dag er jo nær forestaaende, da det er uomgængelig nødvendigt at faa alle Ejendomme bragt i Orden, efter at vi kan holde op med at fyre med indenlandsk Brændsel. Der er vel ingen, der kender noget til Ejendomme, som tør bestride, at det her drejer sig om en Millioninvestering i nye Skorstene, nye

Kakkelovne og Centralvarmekedler o. s. v. Tørvene har hjulpet os godt igennem Krigen, og heldigvis havde vi dem! Men at de har efterladt Spor i de Ejendomme, som har været henvist til at fyre med Tørv, det er dog vist aldeles givet. Jeg kan i og for sig ikke se, at der paa den nuværende Rentabilitetsbasis for Ejendommene er Mulighed for at foretage en i alt Fald relativt hurtig Retablering af Skorstene, Kakkelovne og Kedler. Det gælder ikke bare de private Husejere, det gælder lige saa fuldt Boligselskaber. Det karakteristiske for et Boligselskab er jo dette, at det arbejder med saa smaa likvide Midler som muligt, og et saadant Boligselskab er derfor nu i en Situation — eller kommer det i hvert Fald, naar vi kan sige Farvel til Tørvene, og vi kan forhaabentlig imødesee den Dag, da det kan ske —, hvor det formentlig ikke ejer Midler til at retablere Ejendommene paa disse Omraader.

Jeg ved meget vel, at „Riget fattes Penge“, og det er langt fra, at jeg vil mene, det skulde være en Statsopgave at ordne disse Forhold. Naar jeg tænker paa Statsfinansernes Stilling i Dag, saa kan jeg da heller ikke se, hvorfra Midler til Dækning af al denne Forringelse skulde kunne komme, i alt Fald ikke i Form af Tilskud — muligvis i Form af Laan. Mon ikke den højtærede Indenrigsminister vil tage under Overvejelse, om han ikke paa dette Omraade burde søge tilbage til den Reparationspolitik, som vi, dengang det var Arbejdsløshed, det gjaldt om at bekæmpe, med saa stort Held fik gennemført i Rigsdagen, og om det ikke var naturligt her at overveje en Gennemførelse af en Laanvirksomhed paa billige Vilkaar fra Statens eller det offentlige Side i det hele taget, for at Ejendommene kan vende tilbage til deres tidligere Tilstand.

Saa er der et Spørgsmaal endnu, som ogsaa kunde rejses i denne Forbindelse, og som den højtærede Indenrigsminister vel en skønne Dag kommer til at tage Stilling til, hvis han ikke ønsker allerede nu at gøre det i Forbindelse med det Lovforslag, vi her behandler. Det drejer sig om Krigsforsikringsloven. Vi staar jo nu over for det, at Krigen er afsluttet, takket være den højtærede Ministers endelige Mellemløst pr. 31. Marts, og nu er man paa Vej til at paa-